

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2026 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie I.D.

wniosku obrońcy skazanej

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z dnia 27 listopada 2025 r., sygn. akt II AKa 269/25,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Płocku

z dnia 30 kwietnia 2025 r., sygn. akt II K 174/24,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Kasację od w/w wyroku Sądu odwoławczego wniosła obrońca skazanej, która zarzuciła w pierwszej kolejności uchybienie z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w postaci niewłaściwej obsady Sądu drugiej instancji, a nadto podniosła rażące naruszenie przepisów prawa procesowego. W konkluzji skargi zawarto wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

W odniesieniu do zarzutu podnoszącego wystąpienie bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. trzeba wskazać, że dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (konkretnego zarzutu) musiałoby być niemal zbliżone do

pewności. Wprawdzie ranga tego uchybienia jest poważna, lecz jego zaistnienie nie jest jednoznaczne i na tyle oczywiste, by badanie sprawy przez pryzmat przesłanek określonych w art. 532 § 1 k.p.k. przesądzało o konieczności przełamania reguły bezzwłocznego wykonania prawomocnego wyroku. Kwestia ewentualnego wystąpienia omawianego uchybienia wymaga gruntownej analizy zarówno akt sprawy w kontekście podniesionych w kasacji zarzutów, jak i stosownych dokumentów.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okoliczności, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, które podlegają bezzwłocznemu wykonaniu. Zgodnie z regułą wyrażoną w art. 9 § 1 k.k.w. postępowanie wykonawcze wszczyna się bezzwłocznie, gdy orzeczenie stało się wykonalne, a wyrok - w myśl art. 9 § 2 k.k.w. - staje się wykonalny z chwilą jego uprawomocnienia. Jak wielokrotnie podkreślano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 105/23, LEX nr 3567070; z dnia 8 lutego 2022 r., II KO 111/21, LEX nr 3305890*).

Co do pozostałego zarzutu dotyczącego innego rażącego naruszenia prawa, to brak możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że wskazuje on na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej, iż powinien prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może

być przecież całościowa ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]